

آن کتاب (کتاب برهان) تشریح شده است و عالم کسی است که تمام اینها را
دارا باشد...»

مفهوم جدید علم

در مفهوم امروز به ویژه در ممالک پیش رفته علم همراه تکنیک اصطلاح
بیگردد به این معنی که علم بدانش طبیعت و آگاهی از روش‌های طبیعی اطلاق
میشود و تکنولوژی کار بر دانش علمی است برای هدف معین. در زبان
امروز علم و تکنیک بهم پیوستگی دائم دارند و هر دوی آنها به چگونگی
آموزش علمی و فنی و همچنین آموزش عمومی ارتباط دارند.

مفهوم جدید علم نزد دانشمندان ایرانی

چنانکه ملاحظه میشود تفاوت زیادی بین معنای علم از دید فلسفی
فارابی و معنای آن از نظر جدید موجود نیست. متنها غریبها عقیده راسخ دارند
که پیشرفت سریع علوم به معنای امروز از نوعی تحول فلسفی علوم منسوب به
فرانسیس بیکن و گالیله قرن شانزدهم آغاز شده که روش صحیح را در علوم روش
مشاهده حسی و تعمیم قوانین از روی آن دانسته‌اند. در صورتیکه میدانیم
دانشمندان ایرانی محمدزکریای رازی از قرن سوم هجری، فارابی قرن چهارم
هجری، وابن سينا قرن پنجم هجری فلسفه جدید را به معنایی که بیکن نظر
داده است قرنهای پیش از او درک ویشناد کرده و اهمیت تجربه و آزمایش‌های
سکرر و قضایت عموم را در فهم حقایق علمی گوشزد کرده‌اند. و در تجزیه و
تحلیل مسائل علمی عقاید پیشینیان خود یعنی فیثاغورثی‌ها و نوافلاطونی‌ها
را بپروردی نمیکنند. اینان پیوسته در جستجوی رابطه‌ای بین اوضاع واحوال
آسمان و خواص روح در تشریح مسائل علمی بوده‌اند و سبب رکود علم گردیده‌اند.
مثل فارابی در رد این عقاید صریح است چنانکه در مقاله اول کتاب خود در
شرح رابط علوم نظری و هنر موسیقی نظری مینویسد «عقیده فیثاغورثی‌ها که
کرات آسمانی و ستارگان در گردنش خود صداهای موسیقی ایجاد میکنند و از
اختلاط‌شان ترکیب متوافقی در فضا پخش میشود باطل است و علم فیزیک
ایجاد چنین صداهایی را از حرکت کرات سماوی نفی میکند.»^۱

سخنرانی آقای دکتر مهدی برکشی

استاد دانشگاه تهران

مبانی علمی موسیقی ایران

مقاله‌های:

برای واژه علم معانی مختلف کرده‌اند بخصوص فلاسفه در این باره داد
سخن داده و مطالب بسیارگفته‌اند و فصول زیادی بآن اختصاص داده‌اند ولی
چون درباره موسیقی صحبت میکنیم خوست بین معانی مختلف آنرا که فارابی در سخن
علم نظری موسیقی درگشاش کتاب موسیقی کبیر خود فصل مربوط به اصول اولی
موسیقی آورده است منظور داشته باشیم و آن این است که میفرماید:

«گوئیم علم شناخت یک شیئی است و شناخت دلیل وجود آن شیئی باقی
باشندکه هر شیئی در نفس خود نمیتواند دارای اصلی جز آن باشد که نزد ما شناخت
شده است. همچنین علم شناخت شرایط و نتایج آن شیئی است چنانکه در کتاب برهان^۱
در فن منطق خلاصه شده است. علم در این معنی شامل شناخت جمیع اشیاء
معنی که برای رسیدن بآن لازم است میشود. مانند تعریف‌ها، مفهوم‌ها و نشانه‌ها
و بطور کلی آنچه سبب شناخت آن از راه تحلیل جزئیات اولین میگردد. چنانکه در

۱— از کتابهای ارسسطو در منطق است که آنالوگیکی ثانی نام دارد

پیشین را که بما رسیده است و همچنین پیروان آنها و آثار معاصرین خودمان را با دقت بخوانیم. امید داشتم در این نوشه‌ها آنچه را میخواستی بدانی بیام و اگر چنین بودی از نگارش کتاب مجددی در این باب بی نیازگشتم. چه اگر مطالعه دقیق و کامل از تمام اجزاء این علم درست بود نگارش کتابی درباره آن بی فایده و زائد نمود و اختصاص نوشه‌های دیگران بخود ناشی از نادانی و بدی نیت بشمار میرفت. اگر اثری دارای گذرهای تاریک و قسمت‌های نارسا یا هر عیب دیگر باشد دیگری مجاز است بترشیح آن پردازد و آنرا کامل کند و افکار مؤلف را روشن سازد دراین صورت افتخار از آن مؤلف اصلی است و آن دیگر جز نقل افکار و ترشیح و بیان آن ادعائی نتوان کرد.

در آثاری که خواندم بنظرم رسید که برخی از قسمت‌های این فن کنار گذارده شده و گفته‌های مؤلفین آن بویژه از لحاظ نظری پیوستگی و روشی لازم را ندارد. این معايب را نمیتوان بسبیب قصوري از جانب آنان دانست و نه بسبیب ناتوانی آنان در تکمیل این آثار نویسندگان این آثار بسیارند و همه در فن خود استاد بوده‌اند و فکری جز پیشرفت علم نداشته‌اند. هریک از آنان گفته‌های پیشینیان خود را با تیزهوشی مطالعه کرده و چیزی برآن افزوده‌اند، منتها نوشه‌های آنان مفقود گشته و با بیان عربی بد ترجمه شده است. این امر تنها دلیلی است که میتوان برای این کتابها ذکر کرد. بدین سبب است که من خواست تورا در تأییف این کتاب پذیرنم.»

روش‌های علمی دانشمندان ایرانی بر مبنای تجربه و آزمایش

از طرف دیگر فارابی نه تنها عقاید متقدین یونانی را در تشخیص ملایمت صداها و فوائل از راه ارتباط با اوضاع سماوی رد میکند بلکه قضاؤت شخص را هم در مسائل علمی و هنری جایز نمی‌پنداشد و شهادت عموم و آزمایش‌های مکرر را قائل است. آنجا که در مقاله دوم کتاب درباره احساسات طبیعی اظهار نظر میکند. «اکنون میخواهم اصول موسیقی را که زائیده آزمایش‌اند تعیین کنیم. نخست بیان میکنیم چه اشیائی را عموماً میتوان طبیعی دانست چون تنها احساسات حقوقی طبیعی در موسیقی مورد نظر و مطالعه است.

این سینا نیز به این نکته اشاره میکند و فارابی را به سبب رد این عقاید می‌ستاید آنجا که در مقدمه شفا مینویسد: «همچنین از جستجوی رابطه‌ای بین اوضاع واحوال آسمان و خواص روح با ابعاد موسیقی خودداری میکنیم و گرنه روش کسانی را که از حقیقت علم آگاهی ندارند پیروی کرده باشیم. اینان وارث فلسفه‌ای مندرس و سنت میباشند و صفات اصلی و کیفیات اتفاقی اشیاء را بجای هم گرفته‌اند و خلاصه کنندگان نیز از آنان تقلید کرده‌اند ولی اشخاص که فلسفه حقیقی را فهمیده و مشخصات اصلی و صحیح اشیاء را درک کرده‌اند اشتباهاتی را که در اثر تقلید رخ میدهد تصحیح نموده و غلط‌هائی را که زیبایی‌های افکار کهنه را میتوشاند پاک کرده‌اند. اینان سزاوار تحسین‌اند.» در این گفتار این سینا مقصود از فلسفه مندرس همانا فلسفه مکتب فیشاگورثی در تشخیص فوائل صداها از راه ارتباط با اوضاع سماوی است و منظور از خلاصه کنندگان پیروان مکتب افلاطونی جدید است که هر دورا مورد انتقاد قرار داده است و اشاره این سینا به آنکه فلسفه حقیقی را فهمیده‌اند فارابی و پیروان اوست.

مالحظه میشود که فلاسفه قدیم هم دارای دید جدید علمی پوده‌اند و روشی داشته‌اند که امروز هم پیشرفت علم برآن استوار است. وظیفه هر محقق میدانند که از آثار و نظرهای متقدین خود آگاهی حاصل کند و خود چیزی از آن یافزاید و این نظر امروز هم میتواند سرلوוה کار و سرمشق پژوهشگران زمینه‌های علمی و عملی باشد.

فارابی در مقدمه کتاب موسیقی کبیر خود دلیل تأییف کتاب را خطاب به محمد کرجی^۱ اینگونه شرح میدهد: «اظهار علاقه کردی هنر موسیقی را آنچنانکه پیشینیان تصویر کرده‌اند بشناسی و از من خواستی در این پاب کتابی ساده و قابل فهم عموم برای تو بنتگار. در این خواست تو مدتی تأخیر کردم بدین سبب که خواستم تمام آثار دانشمندان^۲ — ابو جعفر محمد بن قاسم کرجی (در بعضی نسخه‌ها کرخی) وزیر دربار

^۱ خلیفه عباسی الراضی بالله (۹۲۰—۷۲۰ هجری)

دارای دیدعلمی جدا از دید علمی یونان داشته‌اند و دید علمی آنها همان دید علمی جدید دوره تجدد است این سؤال پیش می‌آید که آیا این روش را خود ابداع کرده و یا از پیشینیان خود بارت برده‌اند. با توجه‌باینکه در دوران‌های قدیم انتخارآمیز ما ایرانیان یعنی دوران هخامنشی و دوره ساسانی مظاهر عالی تمدن من جمله علم و هنر و صنعت بعد کمال وجود داشته و بقایای آن یا بصورت بناهای عظیم تاریخی موجود است و یا بصورت آثار باستانی از زیرخاک بیرون می‌اید و ایجاد چنین تمدنی بدون دیدها و روش‌های علمی پیشرفت‌ه امکان پذیرنبوه است. مثل چگونه میتوان تصور کرد کاخی بعظامت تخت جمشید بدون مهندس و تکنیک پیشرفت‌ه ساخته شده باشد. باین نتیجه میرسم که دانشمندان ما وارت یک منت علمی پیشرفت‌ه بوده‌اند که اگر سیرحوادث ناگوار تاریخی آنها را از میان برده‌دست کم روش‌های تحقیقی علمی که حاصل اندیشه‌ایرانی است پایرجا مانده و درنوشته‌های این دانشمندان منعکس است.

از طرف دیگر چون نیک جستجوکنیم رد پای سبانی علمی محکمی را در دوران‌های پر افتخار باستانی خود می‌ایم که بسیاری از محققین آن پرداخته‌اند و در تاریخ‌های علوم مختلف عظمت این سبانی را نشان داده‌اند.^۱ مثلًا یکی از محققین انگلیسی بنام الگود (Elgood) معتقد است که «یونانیها در قرن هفتم پیش از میلاد در سایر فنون و علوم پژوهشکی پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نکرده بودند، ولی در قرن پنجم یعنی دویست سال بعد این علم یکباره بسط یافت و پیشرفت زیادی کرد که بقراط را بوجود آورد این تکان سریع و جالب نتیجه اختلاط با ایران و استفاده از منابع شرق زمین و ایران بوده است.» نه تنها در پژوهشکی بلکه در سایر علوم دیگر نیز ایران هخامنشی قوی بوده است.

سبانی علمی دوره هخامنشی

بدون گراش‌های فرهنگی و علمی محل بنتظر می‌رسد که هخامنشیان توانسته

۱- مثلًا علی‌سامی در کتاب تاریخ تمدن هخامنشی و بادکترنجم آبادی در تاریخ طب ایران

۲- نقل از تاریخ تمدن هخامنشی تالیف علی‌سامی

صفات طبیعی را که میتوان بجزی نسبت داد آنها می‌هستند که در تمام اشیاء شبیه بهم و همیشه اوقات میتوان یافت و یا در اکثر اشیاء شبیه بهم ویشتر اوقات، احساس صوتی وقتی طبیعی است که گوش همگی مارا همیشه اوقات آرامش بخشید و یا اکثر ما را اغلب اوقات.

وقتی یکی از حواس مدرکه ما کاملا آرامش باید خوش آیندی در ما پدیدار می‌شود و احساس غیر طبیعی که حواس ما را آرامش ندهد بدآیندی و ناراحتی ایجاد می‌کند. خوش آیندی که در انسان تولید می‌شود نشانه آنست که احساس حس مربوط را آرامش داده است.

پس اگر احساسی سبب آرامش حس مدرکه اغلب ما گردید باید آنرا طبیعی دانست و در این صورت افرادی را که در چگونگی احساس مشترکند عادی گوئیم. ممکن است احساسی که سبب آرامش یک فرد عادی نشود در فرد دیگری خوش آیندی پدیدار کند. در این صورت باید این یکی را غیر عادی دانست چنانکه نزد میریض ممکن است حس ذائقه غیر عادی شود و چیزیکه نزد دیگران تلغی است در دهان او شیرین نماید، همچنین است در مردم حس شتوانی، هنگامیکه این حس در شخص خلقته غیر عادی باشد صدایی را که نزد دیگران غیر ملایم است ملایم شود و بعکس.

پس انسان نباید بقضایت شخصی خود قناعت ورزد بلکه باید عقاید دیگران را نیز مورد دقت قرار دهد. در موسیقی نیز مانند تجوم اصولی قابل قبول است که بشهادت عموم متکی باشد.

ملاحظه می‌شود که فارابی به آزمایش و قضایت عموم متکی است و در موارد بسیار در کتاب خود در باره تشخیص ملایم و غیر ملایم و ویژگی‌های دیگر موسیقی آزمایش را مبنای کار قرار میدهد و حتی خود برای این متنظور صدا سنجه اختراع کرده و فاصله‌های موسیقی را روی آن امتحان می‌کند و این همان دید علمی جدید است که از دوره تجدد مبنای پیشرفت سریع علوم گردید و غریبان بناحق آنرا بخود نسبت میدهد.

ریشه‌های باستانی دیده جدید علمی
حال که روشن شد دانشمندان ایرانی که از آنها کتاب و نوشته در دست داریم

متکرین مسیحی قرون وسطائی از آن جهت می‌بیند که دسته اول اغلب پژوهشکاران بوده و با علوم طبیعی سروکار داشته‌اند رصویر تکه دسته دوم اکثر معتقد به فلسفه و در حکم خادم خداشناسی بوده‌اند. بنابراین این همان‌گراییش به طبابت و علوم طبیعی بوده که در دوره هخامنشی گسترش یافته و پس از دوره‌های اشکانی و ساسانی به حکمای ایرانی دوره اسلام رسیده است و چنانکه می‌دانیم این علوم بر مبنای آزمایش و نتیجه‌گیری از آزمایش استوار است که اندیشه‌آن تا فارابی، این سینا و محمد زکریای رازی خودنمایی می‌کند.

از آنجا که در دورترین گذشته‌ها علماء جامع العلوم بودند و علوم از یکدیگر تفکیک نشده بود حکمای گذشته تنها طبیب نبودند بلکه در راه کسب مهارت در فلسفه کهانی تنجیم، گیاه‌شناسی وغیره نیز بوده‌اند و بلاشک یکی از شاخه‌های این علوم موسیقی بوده است و سنت جای‌گیری علوم موسیقی در دنیاله ریاضی و سایر علوم که در نوشته‌های فلاسفه ایرانی مشاهده می‌کنیم بلاشک ریشه قدیمی داشته است.

بعید نیست در اوستای قدیم درباره موسیقی سخن رفته باشد چون بنا به تحقیق برهنی از محققین اوستای موجود امروز بمراتب کمتر از اوستای دوره ساسانی و اوستای دوره ساسانی کمتر از اوستای دوره هخامنشی بوده است. اوستای دوره هخامنشیان شامل ۸۱۵ فصل تقریباً مه برابر اوستای جمع آوری شده در زمان ساسانیان بوده است و در حکم دائرة المعارفی بوده که اکثر علوم از پژوهشکاری گرفته تا ستاره‌شناسی، حکمت، علوم مبدأ و معاد، علوم اجتماعی و حقوق، علوم طبیعی وغیره در آن یافت می‌شده است. بعید بنظر میرسد که راجع به موسیقی از آن سخن نرفته باشد با توجه باینکه گات‌ها با آهنگ خوانده می‌شده و ناچار قواعد و قوانینی داشته است.

وجود مراکز علمی و پژوهشی فراوانی که نامهای محدودی از آنها بر جای مانده و ذکری از آنها رفت ایجاد می‌کرد که کتابخانه‌های بزرگی که وارث کتابخانه‌های عظیم امپراتوری آشوری و فرعونی نیز باشند بوجود آمده باشد، از این کتابخانه‌ها نامهایی بجا مانده است. از جمله کتابخانه «دژنبشت» یا گنج نشت در تخت جمشید که منجمله شامل دوازده هزار پوست بوده که اوستا بر آنها نگاشته‌آمده، کتابخانه شبیگان یا شبیگان در کنار آتشکده آذرگشسب در آذربایجان، کتابخانه

باشند به جهان خود آن زیب و زیوری را بدینهند که در بررسی‌های داده‌های فرهنگی و علمی و هنری آن دوره بدین پایه موجب شگفتی محققین شده باشند. بسیاری از فنون ایرانیان باستان مانند سدبندی، پل‌سازی، حفر ترمه‌ها و کاریزها، ایجاد راه‌های شوشه سرتاسری و احداث کاخ‌های با شکوه در بسیاری از موارد نه تنها سبب اعجاب و تحسین مورخین و سیاحان قدیم بودان بوده است بلکه هم‌اکنون نیز با در نظر گرفتن تمام اسکانات فنی و صنعتی قرن بیستم برای اهل فن امروزشگفتی‌های زیاد در بر دارد.

حوزه‌های علمی و پژوهشی دوره هخامنشی که چند نامی از آنها بجا مانده دامنه وسیع علوم و فنون دوره هخامنشی و گسترش آنرا میرساند: حوزه پژوهشی تهرتیا حکمی که در وندیداد بهی خواه نوع بشر نامیده شده است و گویا این حکم نخستین پژوهش ایرانی بشمار میرود که این حوزه بنام او تشکیل شده است.

حوزه پژوهشی سینا که یکی از حکمای بنام ایران بوده و شاید همین نام اوستایی نام یکی از نیا کان این سینا نیز بوده باشد که در فارسی دری بصورت سینا درآمده و معنی اصل آن بازو شاهین بوده است^۱

حوزه پژوهشی مردیستا در آذربایجان
مرکز پژوهشی تخت جمشید
دانشکده پرسپیا

دانشکده پژوهشی سائیس که در زمان داریوش کبیر و بدست یکی از پژوهشگان و دانشمندان معروف مصری دائزگردیده بود و در آن پژوهشگ تربیت می‌شده و بتمام حوزه‌های شاهنشاهی اعزام می‌گردید.

دانشکده آرشوئی
دانشکده میلیتیس
آموزشگاه مذهبی سائیس
فرهنگستان اردشیر در سارد

فیلسوف معاصر آلمانی ارنست بلونج برتری متکرین دوره اسلام را^۲

۱- دکتر پانوسی جامعه نوین شماره ۷

برسیبا و چند نام دیگر، نوشته شده است که اسکندر پس از تسبیح ایران کتب فراوانی در علوم مختلف باستاد دیرینه اش ارسطو بیونان فرستاد.
با ضربه هولناک اسکندر دوران باشکوه هخامنش خاموش گردید و لطمہ ای که وارد ساخت چنان بزرگ بود که از اثرات باقیمانده این تمدن حتی آنقدر باقی نماند که از روی آن بتوان به پایه و دانش ریاضی مادها و ایرانیان قدیم و شاید موسیقی آنان بی برد.

میتوان این بحث را با شرح علمی و هنری دوران تجدید شکوه ایران یعنی دوره ساسانیان ادامه داد و از مراکز عالی علمی در نقاط مختلف آن روزگار مانند ریو اردشیر، پاپیت اردشیر، ریشهر، خوزستان، مرو و سمرقند، کانون ریاضی خوارزم، مکتب ریاضی فرغانه، کانون اخترشناسی و فلک شناسی خاندان نویخت زرتشتی، گندی شاپور وغیره که در آنها طب، هیئت و نجوم، هندسه، فنون نظامی، گیاه شناسی و داروشناسی، فلسفه و منطق، تاریخ، دامیزشکی و غیره نام برد و از کتابخانه های بزرگ مانند کتابخانه اردشیر باپکان، کتابخانه بغداد وغیره یاد نمود و نشان داد که حکمت شرقیه این سینا از منابع ایرانی قبل از اسلام آب میخورد و با این خلدون هم عقیده شد که در جامعه اسلامی چه در علوم شرعی و چه در علوم عقلی اکثر پیشوایان علوم ایرانی بودند مگر در موارد نادر و قلیل و چنانچه بعضی از آنها مشهوب بعرب بودند زبان آنها فارسی و محیط تربیت و استاد آنها ایرانی بوده است.

دید علمی دوره اسلامی بر مبانی علمی ایران باستان

دید علمی ایرانیان با پذیرفتن زبان عربی نه تنها دستور ساختمنی خود زبان عربی را دریافت و آنرا با قلم سببیه به خود اعراب شناساند بلکه با رسایختن آن برای بیان مفاهیم علمی بترجمه کتابهای یونانی و پهلوی و سریانی نیز پرداخت تا بدانجا که در اندک زمانی علوم و معارف علوم رایج در ایران قبل از اسلام دگریار از راه زبان عربی به ایرانیان مسلمان و مسیحی و زرده شدی به شکوفائی مجددی نائل گردید.

— این خلدون استاد دانشگاه الازھر و قاضی القضاط مصر از قرن ۸۰۸
هجری صاحب کتاب فلسفه تاریخ

درآغاز این سخنرانی صحبت از جهان بینی جدید علمی شد که غربیان آنرا جنبشی مخصوص بخود از دوره تجدد میدانند، در صورتیکه دانشمندان ایرانی اسلامی از نیم قرن پیش آنرا گوشزد کرده بودند و خواستیم روش نسازیم که این جهان بینی جدید خاص ایرانیان و فرهنگ باستان ایرانی است. اگر ماست ادب مذهبی و فلسفی را کنار گذارده بدنبال زمینه های دیگر معارف ایرانی بگردیم که در آنها این دید علمی جدید بکار گرفته شده باید از پیشکی، داروسازی، ریاضیات، ستاره شناسی و هنرهای زیبا درجای اول یاد کنیم.

البته این علوم در دوره خلافت عباسی با داشتن ریشه های ساسانی شکوفائی بسزا کرد. بلی جستجو و کاوش و مطالعه مداوم و پرداختن بجزئیات و کشف حقایق علمی اقدامی بود که برای اولین بار توسط دانشمندان اسلامی انجام گرفت و بدون مجاہدت آنها پیشرفت علوم جدید یا میسر نمیگردید و یا دست کم چندین قرن به تأخیر میافتاد. برخی از محققین منصف نیز به این نکته اعتراف دارند از آن جمله اند بریفو^۱ یکی از مورخین بنام علوم عقلی که می نویسد «علوم تجربی یکی از بزرگترین هدایای مدنیت اسلامی به جهان جدید است. یونانی ها به ذکر تئوری ها و افکار کلی و سیستم های عمومی پرداختند ولی کاوش های تجربی یا جمع آوری شواهد حسی، بکار بردن روش های بسیار دقیق علمی و جستجو و مشاهده طولانی با اخلاق یونانیان سازگار نبوده است. اینها توسط مسلمانان به اروپا ارائه گردید. علوم تجربی موجودیت خود را مدیون علمای اسلامی است.»

علمای مسلمان اکتشافات فراوانی در رشته های شیمی و نجوم و طب و جغرافیا و جامعه شناسی و سایر رشته های علوم و فنون نموده اند که تا چندین قرن در اروپا نظیر نداشت.

شمار زیادی از واژه های علمی در زبان های غربی مانند جبر (algebra) کیمیا (alchemy) الکل (alcohol)، صفر (Zero) وغیره از واژه هایی است که نفوذ مستقیم فرهنگ علوم اسلامی را در جهان غرب نمایان سی سازد.

نماند از هیچکون دانش کسه من زان
نکردم استفسادت پیش و کمتر

چنانکه ملاحظه میشود مؤلفینی که از دوره‌های باستانی تا قرون وسطی راجع به موسیقی کتاب نوشته‌اند فلاسفه بوده‌اند و فیلسوف به کسی گفته می‌شد که تمام رشته‌های علوم و فنون زمان خود را که با سلسله مراتب معینی ارتباط منطقی داشتند در یک مجموعه بداند.

از آن جمله‌اند اقلیدس، نیقوماخس، بطلمیوس و پلوتارک در دنیای یونان سن اگوستین و بوئس در دنیای لاتین و فارابی و ابن سینا در دنیای اسلام. مجموعه این علوم فلسفه عمومی را تشکیل میداده و موسیقی همراه ریاضیات تحصیل میشده است.

مبانی علمی موسیقی ایران

از قرن چهارم هجری نهضت علمی موسیقی در ایران دوباره از کندي آغاز شد، فارابی استاد ثانی کتابی عظیم بنام موسیقی الكبير نوشت که نخستین و کاملترین کتاب صدادشناسی و موسیقی علمی در دنیا بشمار رفت، اصوات موسیقی انواع فواصل و سازهای زمان خود را مانند عده، تبور، نی وغیره تشریح و توصیف کرده با حسابهای دقیق ریاضی پرده بندی آنها را تعیین نموده است که پایه واساس مطالعات بعدی موسیقی شناسان قرار گرفته است.

پس از او این سینا فیلسوف شهیر ایرانی در موسیقی کتاب نوشت از شاگرد مبرز او حسین بن زیله اصفهانی نیز کتابی در دست است که اهمیت بسزائی دارد. بعد از آنها صفو الدین ارمی در قرن هشتم، عبدالقدیر مراغه‌ای در قرن نهم و قطب الدین محمود شیرازی در قرن هشتم، دیگران کتابهای نفیسی در موسیقی علمی از خود به یادگار گذاشته‌اند که مبانی علمی موسیقی ایران محسوب میشوند.

این دانشمندان مجهر به اندیشه‌های علمی تحلیلی و تجربی مستقل از روش‌های فلسفی یونان و بر مبنای دیدهای علمی فرهنگ کهن ایران سن موسیقی زمان خود را به نحو شایسته‌ای تنظیم و تشریح کرده‌اند سنتی که آثار

از قرن نهم و دهم میلادی نه تنها منجمین اسلامی به مدور بودن زمین آشنازی داشتند بلکه اندازه‌گیری آنها از قطر وساحت زمین چندان بالاندازه‌گیری امروز اختلاف نداشت. به قوانین انعکاس و انكسار پانصدسال پیش ازدکارت آگاهی داشتند در حالیکه صدها سال بعد از آنان دانشمندان اروپائی نظری کپرنیک و گالیله به سبب اظهار عقاید مشابهی دچار شکنجه و آزار میشدند و ناچار بودند از اظهارات خود توبه واستغفار کنند.

مقام موسیقی در میان سایر علوم

اکنون که استقلال دانشمندان ایرانی در روش‌های علمی و تجزیه و تحلیل مسائل علمی روشن شد این نکته نیز بر ما روشن میشود که سنت قرار دادن مباحث موسیقی نظری در کنار ریاضیات یک سنت کهن فرهنگ ایرانی بوده است و اگر ما از دانشمندانی که کتابهایشان بدست‌ما رسیده واز موسیقی بحث کرده‌اند و مبانی علمی آنرا تشرح کرده و توضیح داده‌اند یاد میکنیم میتوانیم مطمئن باشیم که گفته‌های آنان که بیشتر به زبان عربی و معدودی به فارسی است بر پایه‌های سنت‌های قدیمی موسیقی علمی ایران کهن استوار است.

این اشعار منسوب به ناصر خسرو مقام موسیقی را در مجموعه علوم نشان میدهد:

که دانست قدر سبل تسانداند

نرسته همیرش سعدان و اکبر (نجوم)

گهی خوانندم اریتما طيق تا چیست

سماك و فرقدين و رأس و سحور (ریاضیات)

گهی در علم اشكال مجسطی

كه چون رانم براو پرکار و مسظار (هندسه)

گهی اقسام موسیقی که هر مس

پدیدآورد برالحان دیگر (موسیقی)

همان اقلیدس و مطلق که بنهمداد

سططالیس استاد سکندر (منطق)

یونانی بوده است. به ویژه در ایران تا اوخر ساسانیان دوره‌های درخشانی از موسیقی بوده است. شعرای ایران در وصف رزم ویزم و شکارگاه‌ها پیوسته از گروههای نوازنده‌گان و خواننده‌گان و انواع دستانهای مختلف وسازهای گوناگون که نام‌های آنها بر جای مانده است شعرها سروده‌اند.

بعید به نظر می‌رسد با این همه خواننده و نوازنده و آلات موسیقی مختلف در این دوره‌های درخشان تمدن، موسیقی بحالت ابتدائی مانده باشد. شاید هم نوعی هارمنی وجود داشته که در سیر نزولی تمدن‌های فوق از میان رفته و در عصر فارابی نشانه‌هایی از آن باقی نمانده باشد. فارابی بصدای این که با هم نواخته شوند و اختلاط آنها متوافق باشد اشاراتی می‌کند.

آنچه مسلم است در عصر فارابی موسیقی از نظر کمیت روپاخطاط بوده و اسبابهای موسیقی مورد عمل از میان رفته و محدودی از آنها بر جای مانده بوده است چه اسلام روی خوش بموسیقی نشان نداد و تنها آنرا بصورت اذان و گاهی تلاوت قرآن کریم و احیاناً بحالت ابتدائی در مراسم عروسی مجاز دانست. و در مراسم مذهبی مطلقًا پکار نگرفت.

در این عصر تاریکی و خموشی موسیقی فارابی ظهر کرد و کتاب او شاھکاری از ریاضی و فیزیک و آکوستیک در دنیای قرون وسطی جلوه گردید. فارابی توانست در روی محدودی از سازهای کم وسعت مانند، عود با چهار یا پنج سیم و یا تبور با دو سیم که وسعت آنها ازدواج تجاوز نمی‌کند دقیق ترین نکات علمی و فنی را در موسیقی پیروزاند و شوق و ذوق را در اهل ادب و علم و هنر در تمرین موسیقی و ادامه بحث و تحقیق در آن پیدا کرد، چنانکه از آن پس بحث در مسائل موسیقی نشانه تبحیره محقق و موشکافی در آن نمودار فضل و عمل با آن معرف کمال اهل دانش و هنرگردید.

ازطرف دیگر حکمرانان ایرانی که فرستاده خلیفه محسوب می‌شدند کم کم در صدد رهائی از یوغ تسلط خارجی برآمده و در زنده کردن تشریفات دوره ساسانی پیشقدم شدند در مجالس بزم از هنرمندان تشویق بعمل آوردند و اهل ادب و هنر در دربار آنان منزلتی بسزا یافتند و همین خود باعث پیشرفت موسیقی و بیرون آمدند آن از خفای کامل گردید ولی چون در هر حال نزد عموم مذموم شمرده می‌شد توسعه

آن تاکنون پا بر جا مانده و در تحول افکار علمی و توجه به فلسفه شرق موسیقی شناسان و موسیقی دانان بنام را به دنبال موضوعهای تحقیقی جدید و یافتن عوامل تازه در آهنگسازی بسوی خود کشانده است. چنانکه در عرض چند سال اخیر کنگره‌های جهانی متعددی در باره چگونگی آموزش و حفظ و نگهداری این سنت تشکیل داده و مؤسسه‌های تعلیماتی و تحقیقاتی برای موشکافی ویژگیهای آن ایجاد نموده‌اند.

از ذکر نامهای موسیقی دانان، نوازنده‌گان، خواننده‌گان و نامهای سازها و دستگاه‌ها و مقام‌های موسیقی ایرانی که ذکر آنها در کتابهای مورخین شرق و اسلام و دیوانهای شعرآمده و نشانه‌ای از عظمت موسیقی‌های باستانی به ویژه زمان ساسانی و دوره اسلامی است بگذریم، مبانی علمی موسیقی مادر کتابها و تألیف‌های دانشمندان اسلامی است که در باره موسیقی کتاب و رساله نوشته و اکنون در دست ما است. مزوری به این کتابها و رساله‌ها نه تنها مبانی موسیقی ما را روشن می‌سازد بلکه مارا به این نکته آگاه می‌کند که بسیاری از اصولی که مبانی موسیقی غربی را تشکیل می‌دهد و بسط و توسعه موسیقی غربی بر آن استوار است نیز به وسیله این دانشمندان بی‌ریزی شده است.

فارابی

از فارابی آغاز گنیم:

عصر فارابی وارث تمدن‌های درخشانی بوده است که تحولات تاریخی آنها را در سراسر این سوق داده و موسیقی آن تمدنها را نیز مانند سایر مظاهرش رو به ضعف کشانده است.

توراه از هزاران خواننده و نوازنده نام می‌برد که عبریها در مراسم و جشن‌های مذهبی همراه با آلات گوناگون از چنگ و زمار و انواع سازهای بادی و زهی و کوبی برای تجلیل از یوه در معابد بکار می‌بردند. در کتبیه‌های مصری هزاران نقش نوازنده با اسبابهای گوناگون دیده می‌شود که نشانه‌ای از وجود ارکسترها بزرگ در پرستش خدایان و یا در بزم‌های تفریح روی کشته در رود نیل می‌باشد. در یونان دوره‌های درخشانی از بسط موسیقی وجود داشته است که در تاترهای قدیم بکار می‌بردند، مدهای مخصوصی برای نمایش تراژدی داشته است که عدم اجرای صحیح آن مورد انتقاد منتقدین وزیبا شناسان

آن برسازهای کم صدا و خجول میسرگردید.

اما در این زمینه چنان پیشرفته حاصل آمد که میتوان موسیقی ایرانی را از حيث وسعت و تنوع مقامها و غنای ملودی کاملترین نوع خود محسوب داشت از طرف دیگر تلفیق شعر و موسیقی و بیان معانی اشعار فلسفی، اخلاقی و عرفانی جنبه آسمانی موسیقی ایرانی را بالا برد چنانکه در محافل فرقه هائی که باعثنا سروکار دارند مانند صوفیه و غیره و همچنین محافل ظرفان و عرفانیتوان موسیقی را جزء لا ینفک آن محسوب داشت. اینگونه عوامل مثبت در پیشرفت موسیقی ایران مؤثر افتاد تا آنجاکه پس از ظهور تشیع در مراسم مذهبی مانند روضه خوانی و تعزیه نیز رخنه نمود.

موسیقی کبیر فارابی

نگاهی به فهرست فصول و موضوع هائی که در کتاب موسیقی کبیر موردبحث قرار گرفته مارا بوسعت مبانی علمی موسیقی خودآگاه میسازد و آن بدین ترتیب است.

دخول در کتاب شامل دو مقاله

مقاله اول در:

تعريف لحن (ملودی) - موسیقی نظری و موسیقی علمی -
اسباب های موسیقی و ساختن ملودی انواع مختلف موسیقی که بر روح انسان آثار مختلف میگذارند.

مهارت در موسیقی: صدای حاصل از حنجره انسان و صدای حاصل از آلات موسیقی

مبانی موسیقی

اختراع آلات موسیقی

آموزش موسیقی

علم نظری - هنر موسیقی نظری

قضايا احساس و هوش، مبادی و اصول اولیه - آنچه در موسیقی طبعی است.

مقاله دوم در:

احساسات صوتی، توافق یا ملاجمت، احساس ناملاجم

جستجوی صدایهای طبیعی، ابعاد موسیقی، آکتاو اسبابهایی که برای ایجاد صدایهای طبیعی پکار میروند، شاهروند، عود گروه بندی نت های متجانس - گام ابعاد اولیه: آکتاو، چهارم، پنجم و دوم بعد بقیه بالیما تقسیم چهارم به سه بعد - انواع بحث راجع به نیم پرده - دوره دوازده نیم پرده علل زیری و بمنی صدا نمایش نت ها بوسیله اعداد - تصور نظری و عملی نت های موسیقی ملایمات

نسبت های ساده - خرب و تقسیم نسبت ها (جمع و تفریق ابعاد)
اصل کتاب شامل سه فن
فن اول اصول شامل دو مقاله
مقاله اول در:

اصول فیزیکی: تولید صدا - انتقال صدا
نغمه یا صدای موسیقی (نت) - تعریف آن. اجسامی که ایجاد نت میکنند علل زیری و بمنی، علی که قابل اندازه گیری است و علی که میتوان تخمین زد نسبت نت ها، فاصله موسیقی، آکتاو مضاعف، چهارم، پنجم، پرده، نسبتهاي ملاجم. نسبت های غیر ملاجم - ابعاد بزرگ - متوسط - کوچک قوانین حساب برای جمع، تقسیم و تفریق ابعاد موسیقی انواع مختلف، ابعاد ملاجم، ابعاد بزرگ، ابعاد متوسط، ابعاد کوچک انواع

مقاله دوم در:

گروه های بزرگتر از چهارم، گروه های کامل یا آکتاو مضاعف اسامی نت ها در گروه - نت های ثابت و نت های متحرك مايه ها

اختلاف نت ها و ابعاد - اختلاف گروه ها و مايه ها

تکامل ملodi در خلال نت‌ها

ریتم

ساختمان اسبابی برای تأیید تجربی نظریه‌های موسیقی

اختتام در ملodi‌ها

فن دوم آلات موسیقی شامل دو مقاله:

مقاله اول در:

آلاتیکه در حکم برسی تجربی نظریه‌های موسیقی میباشد.

شرح عود - انگشت‌گذاری و پرده‌بندی - کوک معمولی، نت‌های موجود

در آکتاو، ابعاد موسیقی موجود در عود

پرده‌بندی عود، نت‌های اصلی و نت‌های متجرلت

ملایمت صدای عود نسبت بهم.

ملایمت نیم پرده لیما و ربع پرده - ملایمت اتفاقی

توسعه پرده‌بندی عود، تار پنجم عود

کوک‌های غیرمعمول عود

مقاله دوم در:

تبورها: تبور بغداد: انگشت‌گذاری با فاصله‌های برابر و انگشت‌های نابرابر
کوک معمولی و کوک‌های دیگر - اجرای انواع روی این اسباب

تبور خراسان: تطبیق نت‌های تبور خراسان با پرده‌بندی عود - کوک معمول
و کوک‌های دیگر

نای:

زیوی و بیمی در نای‌ها.

اقسام نای‌ها

رباب: کوک معمولی و کوک‌های دیگران

چنگ‌ها (سنجه و سعف‌ها)

فن سوم: آهنگ سازی در دو مقاله

مقاله اول در:

تعریف ملودی

گروه‌های کامل و ناقص

جدول گروه‌ها، ملایمات و غیرملایمات

بسط

ریتم

ریتم اصلی ضربات کوبه‌ها

ریتم‌های متصل

کوبه‌های متساوی

کوبه‌های اضافی

ریتم‌های قدیمی

فرزیب ملodi‌ها

مقاله دوم در:

الحان حنجره و آواز انسانی

هجا‌های صوتی

فراز

تلغیق کلام و موسیقی - نت‌های خالی و پر

آوازها با نت‌های پر

آوازهای مرکب

آوازهای متصل و منفصل

آخاز و ختم آواز

ائرملودی‌ها، زیبائی آنها، ارتباطشان با احساسات

نختم کتاب

تنوع موضوعهای سورد بحث در این کتاب و وسعت اطلاعات علمی آن روش

سیمازد تا چه حد فارانی موسیقی را جدی گرفته و رموز آنرا موشکافی کرده است. در تمام قسمتهای علمی و فنی موسیقی وارد شده است. در آکوستیک موسیقی، در زیبا شناسی موسیقی، در گام‌ها، در ریتم‌ها، در آهنگ سازی و غیره، دروسی که امروز در کنسرواتوارها و هنرستانهای موسیقی داده میشود باین وسعت نیست.

ابن سینا:

ابن سینا یک قرن پس از فارانی ظهور کرده است. یعنی بین ۳۷۰ تا ۴۲۸

هجری میزیسته.

موسیقی در عصر این سینا بسیار شکفته و مورد توجه بوده است. بسیاری آنرا پیش خود میساخته و هم در جامعه ارجمند بودند. فضلا و امرا و پادشاهان آنرا دوست میداشتند و اغلب خود نیز می آموختند. موسیقی فنی و علمی صاحب شأن بوده است. دانشمندان با آن توجه داشته و در توسعه آن همت میگماشتند و مورد مباحثه و تدریس قرار میدادند و راجع به آن کتاب میتوشتند.

این سینا از بزرگان علمای موسیقی زمان خود محسوب میشود و عمل‌هم در این فن دست داشته است چه این فیلسوف شهیر ایرانی مباحث اصلی موسیقی را با دقیق موشکافی نموده است و بدون آنکه کسی وارد حمل آن نباشد پرداختن با این جزئیات مطلب ممکن نتواند بود و این هم تعجبی ندارد زیرا این سینا دامنه و نشاط فکری خود را بنایه خاصی از دانش محدود نکرده بلکه نواحی مختلف معرفت و ضمن آن موسیقی را پیموده است و آنرا قسمتی اصلی از اقسام حکمت ریاضی چهارگانه (قسمی اصلیاً من اقسام الحكمته الاربعه) شمرده و در کنار علم اعداد و علم هندسه و علم نجوم قرارداده است.

این سینا سه کتاب در موسیقی دارد دوتای آنها را بعربی و سومی را بفارسی نگاشته است مهمتر از همه و وسیعتر در حدود ۲ هزار کلمه فصل دوازدهم از قسمت علوم ریاضی «كتاب الشفا» را تشکیل میدهد. دویی در حدود ۳ هزار کلمه در «كتاب النجات» است و خلاصه‌ای از همان کتاب شفا است و سومی بفارسی در کتاب دانشنامه و خلاصه‌ای از همان موسیقی کتاب النجات است این سینا در موسیقی شفا بدو کتاب دیگر اشاره میکند که در آن برخی از مباحث موسیقی را شرح داده است یکی «كتاب البرهان» و دیگری «كتاب اللواحق» (موسیقی شفا نسخه مکتب هندی در لندن صفحه ۱۵۴، ۱۵۸، ۱۵۴، ۱۷۳) و نیز این ای اصیعه در عيون الاباء خبر میدهد که این سینا کتاب دیگری بنام «المدخل الى صناعته الموسيقى» نگاشته است که موضوع آن با قسمت موسیقی کتاب النجات متفاوت است ولی متأسفانه این کتاب تاکنون یافت نیامده است.

مهتمترین تأثیفات این سینا همان موسیقی شفا است که از نفیس ترین مراجع موسیقی ایران و شرق شمرده میشود که شامل شش مقاله است و بهمان موضوع ^{۱۷۱}

پندراج در کتاب موسیقی کبیر فارابی یرداخته است.

این سینا در مباحث موسیقی از فارابی پیروی کرده و عقاید او را تشریح نموده است در بسیاری از موارد دارای ابداع و ابتکار است و در مباحث علمی موسیقی وارد شده و آنها را مختصر و مقید و بدون تکرار تشریح نموده است و هر مطلب بدایل ویراهی نیستند است که در آنها تنها باصول فیزیکی و ریاضی تکیه میکند بلکه دامنه بحث را بروان‌شناسی میکشاند. این سینا شاگردان بسیار داشته که میز تراز همه در رشته موسیقی حسین این زیله اصفهانی است و رساله کوچک و مهمی بنام الکافی فی الموسیقی دارد.

صفی‌الدین ارموی:

سه قرن بعد از صفائی الدین ارموی ظهور میکند (بین ۶۵۶، ۶۹۳ هجری) که یکی از درخشانترین چهره‌های موسیقی علمی ایران است. نویسنده‌های پس از او که عربی، ترکی، یا فارسی درباره موسیقی کتاب نوشته‌اند از نظریات او پیروی کرده و در نوشته‌های خود باو استناد جسته‌اند در دنیای غرب شهرت بسیاری یافته‌است. کیز و تراورا زارلینو^{۱۷۲} ای شرق توصیف میکندو تاریخ نگار موسیقی انگلیسی سرهیورت پری^{۱۷۳} درجه بندی گام اورا کامل‌ترین تقسیمی که تاکنون برای اکتاو بعمل آمده است میداند.

دو کتاب از او بدست ما رسیده است یکی کتاب الادوار که حدود سالهای ۶۵۰ هجری برگشته تحریر درآمده و دیگری رساله شرفیه که بنام یکی از پسران شمس الدین جوینی وزیر ایلخان مغول بنام شرف الدین در حدود ده سال بعد نگاشته است و در آن یک دوره کامل موسیقی نظری تشریح شده است.

بعضی از مستشرقین کتاب شرفیه را خلاصه‌ای از کتاب فارابی میدانند و برخی که عمیق‌تر اسرار آن را موشکافی کرده‌اند اورا صاحب ابتکارهای بیشمار و

Keisewetter, R. G. -۱

۲- موسیقی دان و ریاضی دان ایتالیائی از قرن شانزدهم که قوانین فیزیکی موسیقی را مطالعه نموده و گام هارمونیک منسوب به او است.

Parry Sir C.H.H -۳

عمده در این فن میدانند بویژه فصلهای مربوط به اجناس و جموع کاملاً ابتکاری

است. مهمترین ابتکار و ابداع او تصحیح و تثبیت گام موسیقی شرقی است. تقسیم
بندي درجات گام شرق تا ظهور او دستخوش تحولات و تغییرات گوناگون بوده است
و او بر بنای درجات تنبور خراسان آنها را مشخص ساخته.

کتاب نفیس او رساله الشرفیه فی النسب التالیفیه از پنج مقاله تشکیل
یافته است.

مقاله اول درباره:

عبد و هرچه باش بستگی دارد — تردیدهایی در مورد گفته های دیگران در
این موضوع

مقاله دوم در:

تقسیم بندي نسبت های فواصل — چگونگی ایجاد و محاسبه نسبت های آنها
بر بنای نسبت های طول (تارهای مولد) مربوط به آنها. تقسیم بندي فواصل بر حسب
درجات — ملایمت — نامهائی که با آنها نسبت داده شده است.

مقاله سوم درباره:

جمع کردن فاصله، تفاضل فاصله از یکدیگر. چگونگی تشکیل انواع
بوسیله ابعاد متوسط.

مقاله چهارم درباره:

طرز قرار گرفتن انواع در نرده بندي چهارم که ازان فواصل بزرگ ترکیب
میشوند. نسبت های این نرده بندي ها و شماره گذاری آنها.

مقاله پنجم درباره:

ریتم و دوره های آن

قطب الدین محمود شیرازی و درة الناج

یک قرن بعد از قطب الدین محمود شیرازی (وفات در ۷۱۰ هجری) او پس از
او علی جرجانی معاصر حافظ (۶۷۴-۶۸۱ هجری) ظهر میکند.

قطب الدین محمود شیرازی در درة الناج که دانش نامه ای شامل رشته های
 مختلف علوم نگاشته شده بموسیقی نیز پرداخته است و موضوع های مختلف آنرا بررسی

کرده و ایراد هایی بمقدبین خود وارد ساخته است.

جرجانی و شرح ادوار صفوی الدین

اهمیت نظریه های علمی صفوی الدین در موسیقی از این رو هویداست که بسیاری
از اهل دانش و فن برآن شرح نوشته اند. تا برای خوانندگان بهتر و آسانتر قابل فهم باشد.
بهمنراز همه تحت عنوان «شرح مولانا مبارک شاه برادر» به علی جرجانی
هم عصر حافظ نسبت داده میشود که بنام شاه شجاع نوشته و یکی از معظمه ترین
تألیفات موسیقی ایران بشمار میروند و به اختصار «کتاب ادوار» گفته میشود. علی
جرجانی با روش انتقادی محکم مسائل مندرج در ادوار صفوی الدین را موشکافی
میکند و خود نظرات شخصی و ایراداتی برآن وارد میسازد. بهتر بگوییم جرجانی
کتاب ادوار صفوی الدین را بعنوان زمینه اختیار کرده و نظرات عمیق و دقیق خود را
در هریک از نکات جزئی موسیقی با عمق فراوان تشریح میکند و اطلاعات تازه ای
که پیشینیان او نگفته اند می آورد از جمله در نامگذاری مقامها از نامهائی اسم
میبرد که مربوط بموسیقی زمان ساسانیان است. مثلاً شهرگان که یکی از سی لحن
باربد است. گفته زیراز «فارمر» بزرگترین موسیقی شناس و شرق شناس غرب درباره
جرجانی اهمیت و عظمت کار او را می‌داند. میگوید:

«وقتی از نزدیک اوراق و نوشته های اروپائی را در موسیقی در عصر جرجانی
بینگیریم و بعد شرح مولانا جرجانی را میخوانیم تأثیر هوای تازه ای را بربما دارد
هنگامی که در اطاق بسته و هوا گرفته ای پنجه آن اطاق را باز میکنیم.»

شرح ادوار شامل یک مقدمه است که مؤلف در آن چگونگی ورود به عالم
موسیقی را پس از تعلیم پژوهشگی بیان میکند و اهمیت رساله ادوار صفوی الدین و
اشکال فهم آن و لزوم شرح و تفصیل و تفسیر برآن را میدهد آنگاه (در دخول) وارد
سباحث زیبائی شناسی شده موضوعهای مهمی را در موسیقی به بحث میگذارد:

هنر موسیقی و علم موسیقی — اصول علم موسیقی — تکامل موسیقی آوازی و
موسیقی سازی و اجرای موسیقی.

خود کتاب به پانزده مقاله تقسیم میشود و شامل تمام فصول موسیقی شامل درجه
بندي، گامها، انواع، اجناس، دوره های مورد پسند، سازهای معمول در موسیقی

ایرانی، تأثیر موسیقی و طریقه اجرای موسیقی صحبت میدارد.

عبدالقدار مراغه‌ای

هم عصر علی جرجانی موسیقی دان و موسیقی شناس ایرانی و عالیقدری در مراغه ظهر کرد، عبدالقدار مراغه‌ای معروف به این غیبی معاصر امیر تیمور در حدود ۷۵ هجری قمری چشم براین جهان گشود و در سال ۸۳۸ دیده از جهان بربست. زادگاه او مراغه در زمان هلاکو خان محل نشو و نمای دانش و هنر و کرسی آذربایجان بوده و خواجه نصیر الدین طوسی در همین عصر رصدخانه‌ای در آنجا بنای کرده است.

عبدالقدار هم با مهارت اجرا و لطافت ساخته‌های خود احساس را برانگیخت و هم با وسعت دانش نظری و علمی خود اندیشه‌ها را تازه ساخت. از آثار عبدالقدار دو کتاب مقاصد الالحان و جامع الالحان در موسیقی نظری در دست است ولی از کتاب سوم او کنزالالحان تا کنون اثری بدست نیامده. در این کتاب عبدالقدار ساخته‌های خود را نوشته است که اگر بدست آید بسیاری از تاریکی‌های موسیقی ما روشن میگردد.

عبدالقدار کتابی هم در شرح ادوار صفوی الدین نوشته است و نسخه خطی آن در دست است.

عبدالقدار علاوه بر مراتب علمی و دانش موسیقی نوازنده‌ای زیردست و آهنگسازی پرکار بوده است صدای خوب و خط خوش داشته است و شعرهای میگفته.

کتاب مقاصد الالحان او دارای دوازده باب است که از لحاظ تاریخ تطور نشر فارسی هم بسیار ارزنده است و گرچه با لغات عربی و اصطلاحات خاص موسیقی آمیخته شده است نمونه‌هایی از ترکیب‌ها و واژه‌های قدیم در آن یافته میشود بطور کلی در تمام موضوعهای موسیقی وارد شده و بهخصوص باب دهم آن راجع بتأثیر موسیقی در مزاج و باب دوازدهم آن در آداب خنیاگری از لحاظ جامعه شناسی بسیار مهم است.

بسیار مناسب است صفحه‌ای از کتاب مقاصد الالحان را که در آن از اوصاف

اخلاقی موسیقی پیشه‌گان (مباشران فن موسیقی) سخن میراندو دید اجتماعی اورا در آن دوران میرساند و همچنین از تأثیر روانی گوشه‌های موسیقی ایرانی ذکری بمیان می‌آورد بخوانیم:

«فصل در آنکه مباشران این فن آداب مجالس را چگونه رعایت کنند»

کسی که مباشر این فن باشد باید که امین و معتمد و محروم و صالح و متتحمل و خوش خوی و متواضع و مسکین و خیرخواه مردم و منبسط و مزاج گیر و راست قول باشد امانتام و بدخواه و بدخواه نباشد و جنگ خوی و تندگی و هزار و حرص و طامع و منصب جوی و متکبر و مدین و حسود و حقد نباشد. بغايت معتقد خواندن و گفتن و نواختن خود نباشد و بهر مجلسی که رود توکل بر کرم حق سبحانه و تعالی کند و اگر بد اعامی نکنند تند مزاج نشود و اگر اعام کنند و کم باشد دعای خیر کند و منت دار شود و اگر نکنند در غیبت و حضور به هیچ نوع شکایت نکند و اگر در مجالس مردم بد اثنان نکنند متغیر نشود و اگر در آن حالت که او تلحین کند مردم با یکدیگر سخن گویند بی مزه نشود بلکه آهسته تر گوید تا اهل مجلس سخنان یکدیگر را بشنوند و خود جهد کند که سخنان سری مردم را اینجا نکند اولی آنکه نشنود و نگوید و اگر در آن مجلس که او باشد گوینده یا خواننده یا نوازنده بگرایشد بایشان به هیچ نوع نزاع نکند و اگر بایشان اعامی کنند بایشان رشک نبرد و بایشان اختلاف و مدد کاری و همدی باقص الغایه کند و خمر تصور و جهد کند که در مجالس فساق نرود بلکه از چنان مجالس اجتناب و احتراز کند و از مجالسی که در آن خوانین باشد احتراز نماید و اگر بضرورت اتفاق افتاد در آن مجالس در صفت اشتیاق شعر نخواند و در روی عورات نگاه نکند و اگر کسی را با تصنیفی یا نقشی یا بیتی و جدی و ذوقی شود همانرا مکرر کند تا سامع را مقصود حاصل شود و اگر در مجالس خماران اتفاق صحبتی افتاد در پرده زنگوله و راهوی تلحین نکند و در سازهم این دو پرده را نزند زیرا که بتوجهیه معلوم شده است که چون در مجالس خماران راهوی گویند و یا زنند البته جنگ و فتنه شود و اگر اهل مجالس خوش برآمده باشند و با او موافقت کرده بی اجازت مجلسیان بیرون نرود و اگر نهم کند که اورا نمیخواهند سبک از آن مجلس بیرون رود و در مجالس ایات و اشعار مناسب حال خواند خلاصه آنکه دست و چشم و زبان بخود دارد.

بعد از عبدالقدار مراغه‌ی موسیقی در ایران مانند دیگر رشته‌های علم و هنر بی‌فروع شدو بسیاری از آوازها و گوشه‌ها و جزئیات فنی و علمی فراموش گردید و موسیقی اعتبار و جلال پیشین خود را از دستداد تا در عصر جدید دوباره رونق گرفت موسیقی دانانی چون آعلی‌اکبر، میرزا عبدالله، آحسینقلی و درویش‌خان ظهور کردند و برخی کتاب‌های علمی در زمینه موسیقی نوشته شد از آنجمله‌اند کتاب مجمع‌الادوار مهدیقلی هدایت و کتاب آواز‌شناسی علی نقی وزیری.

کشفیات موسیقی شناسان ایرانی پایه اصول موسیقی غربی است

اینک‌که مبانی علمی موسیقی ایران روشن شد. لازم میدانم چند نکته از موضوع هائی را که نخستین بار بوسیله دانشمندان ایرانی کشف و عنوان شده و اکنون پایه و اساس موسیقی غربی را تشکیل میدهد یادآوری کنم:

۱- عوامل گام فیثاغورث که پایه و اساس ملدی موسیقی غربی بشمار می‌رود در روی تنبور خراسان بوسیله فارابی تشریح شده است.

۲- عوامل گام هارمنی که پایه و اساس هارمنی غربی است بوسیله این‌سینا پانصد سال پیش از زارلن عنوان شده است.

۳- فواصل لگاریتمی و اندازه‌گیری ابعاد بوسیله لگاریتم برای تبدیل ضرب و تقسیم فواصل بجمع و تفریق بوسیله فارابی نخستین بار عنوان شده است.

۴- گام معتدل دوازده نیم پرده مساوی که پایه و اساس گام‌های موسیقی غربی امروز است نخستین بار بوسیله فارابی عنوان شده است.

۵- موضوع رزونانس که پایه و اساس قوانین هارمنی است در فصل اشتباه ابعاد ییکدیگر هفت‌صد سال پیش از هلمهلتز بوسیله دانشمندان ایرانی این‌سینا، صفوی‌الدین محمود شیرازی و عبدالقدار مراغه‌ای عنوان شده است.

هریک از موارد فوق محتاج به مقالات و سخنرانی‌های جداگانه است.

مهدی برکشی